

SOLIDARITEITSMOMENT

'GEEN KIND OP STRAAT'

OP 20 SEPTEMBER 2017 VERZAMELDEN 300 MENSEN ONDER DE STADSHAL IN GENT. Zowel welzijnswerkers van verschillende organisaties, sympathisanten, vrijwilligers, alsook gezinnen én kinderen die op dit moment geen dak boven het hoofd hebben stonden paraat. Daarnaast waren ook een aantal Gentse schepenen aanwezig om te luisteren naar onze eisen. Het doel van het moment was om solidariteit te tonen met dakloze gezinnen die vandaag noodgedwongen de nacht op straat moeten doorbrengen in Gent. Daarmee wilden we ook een stevig politiek statement maken: zet het debat rond de woonproblematiek terug bovenaan de beleidsagenda! De talrijke aanwezigen toonden de verantwoordelijkheid die leeft onder Gentenaars en Gentse welzijnsorganisaties over de huidige situatie van dak- en thuisloosheid van kinderen in Gent.

SITUATIE IN GENT

Gent kampt momenteel met een serieuze wooncrisis. Die laat zich het hardst voelen in het onderste segment van de

private huurmarkt, waarin veel kwetsbare huurders zich bevinden. In het bijzonder worden jongeren en kinderen het zwaarst door deze crisis getroffen, voor hen is immers onvoldoende of geen gepaste plaats in huidige opvanginitiatieven. Aangezien ouders met kinderen niet terecht kunnen in de nachtopvang worden zij gedwongen de nacht op straat of in erbarmelijke panden door te brengen. Deze onzekerheid zorgt voor zowel sociale als psychologische destabilisatie van zowel kinderen, jongeren als hun ouders. Nochtans hebben we uit het verleden geleerd dat een dak boven het hoofd de eerste stap is om het leven terug op de rails te krijgen en dat een woongerichte aanpak werkt. Immers, wanneer een gezin niet weet waar hun kinderen de nacht zullen moeten doorbrengen, laat dit weinig ruimte over om op zoek te gaan naar werk, kinderen op tijd naar school te brengen of een gezonde maaltijd te voorzien. Op die manier wordt de toekomst van deze kinderen en jongeren zwaar gehypothekeerd. Dak- en thuisloosheid veroorzaakt zo een psychologische, pedagogische, sociale en financiële kost voor de hele maatschappij.

VERANTWOORDELIJKHEID

Tot op heden slaagt de Stad Gent er dus niet in afdoende oplossingen te voorzien voor dak- en thuisloosheid. Nochtans investeert de stad in de strijd tegen kinderarmoede. Maar dak- en thuisloosheid van gezinnen is geen louter Gentse verantwoordelijkheid, zowel de federale als de Vlaamse overheid hebben immers een bevoegdheid in armoedebestrijding. Zolang op de hogere bestuursniveaus geen andere beslissingen genomen worden, worden zowel het Gentse stadsbestuur als de Gentse inwoners door hen in de steek gelaten. Zo moet op federaal niveau meer geïnvesteerd worden in de uitbreiding van 'housing first projecten' en moeten stappen gezet worden om uitkeringen op te trekken tot boven de Europese armoedegrens. Ook op Vlaams niveau wordt te weinig geïnvesteerd in de bestrijding van dak- en thuisloosheid. Verder schroeft de Vlaams Minister verantwoordelijk voor Wonen haar beleid eerder terug door recent de huurwaarborg te verhogen naar drie maanden. Met deze keuze worden de belangen van eigenaars boven deze van de meest kwetsbare huurders gesteld.

Draagt het lokale beleidsniveau dan geen verantwoordelijkheid? Toch wel! Het lokale niveau kan en moet een belangrijke rol spelen om het recht op wonen van gezinnen en kinderen te waarborgen. Zo heeft het lokale beleid niet enkel de taak om te waken over de woonkwaliteit, maar kan ze ook sociale woonprojecten nog meer stimuleren. In Gent zijn reeds goede stappen gezet, maar willen we de wooncrisis effectief aanpakken, dan moeten sociale woonprojecten dringend worden uitgebreid. Ook zijn lokale besturen verantwoordelijk voor de voorziening van nacht- en winteropvang en kunnen ze zo vermijden dat gezinnen met kinderen de nacht op straat moeten doorbrengen. Het spreekt voor zich dat minstens de logistieke infrastructuur daarbij aangepast moet worden aan de opvang van kinderen.

DE EISEN VAN HET COLLECTIEF

Dak- en thuisloosheid van kinderen en jongeren, en daarmee samenhangend, ook de dak- en thuisloosheid van hun ouders is onaanvaardbaar gezien de permanente crisis die dit creëert bij alle betrokken personen. De huidige wooncrisis vraagt een structurele aanpak. Daarbij is het belangrijk om een zorgvuldige keten uit te bouwen. Gezinnen in crisis moeten terecht kunnen in een crisisopvang, zodat zij in de toekomst geen enkele nacht meer op straat hoeven doorbrengen. Deze crisisopvang moet dus laagdrempelig zijn en op elk moment toegankelijk. Met andere woorden: aangepast aan het reilen en zeilen van een gezin. Vanuit die crisisopvang moet een directe koppeling gemaakt worden naar solidaire woonprojecten, zodat gezinnen in crisis rust kunnen vinden en niet moeten vrezen na een aantal dagen of weken terug op straat te belanden.

Crisisopvang voor gezinnen, zoals die nu wordt georganiseerd, houdt de onzekerheid en kwetsbaarheid in stand

en geeft gezinnen onvoldoende gelegenheid om tot rust te komen. De focus ligt te veel op het bieden van een dak boven het hoofd – enkel voor de nacht- en te weinig op het toewerken naar een stabiele woonsituatie. Hiervoor is niet enkel fysieke rust nodig, maar vooral mentale rust broodnodig. Dit biedt immers mentale ruimte om toe te werken naar een toekomstperspectief zoals het zoeken naar een woning, het zoeken van werk, het creëren van een veilige en stabiele omgeving voor de kinderen, enzovoort.

Dat vraagt een structurele uitbouw van 'housing first projecten'. In Gent bestaan reeds goede voorbeelden, zoals het project 'Leegstand' en het project 'Instapwonen', maar deze zijn op dit moment nog ontoereikend en vragen dus om uitbreiding. Van belang hierbij is een integrale begeleiding van het gezin in crisis, enkel zo kunnen stappen gezet worden richting definitieve huisvesting, hetzij op de private, hetzij op de sociale huisvestingsmarkt. Het middenveld en de vele vrijwilligers zijn bereid hiertoe samen te werken.

DE TOEKOMST EN DE ROL VAN SAMENLEVINGSOPBOUW GENT

Vanuit Samenlevingsopbouw Gent blijven we het collectief 'Geen kind op straat' verder opvolgen, met als doel te komen tot een gefundeerd beleidsdossier. We gaan ook verder met de woonproblematiek aan de slag en nemen dit mee in de voorstellen van Ieders Stem Telt 2018, waarover op 10 november een inspraakmoment plaatsvond.

Vanuit het collectief vragen we aan de stad om rond de tafel te gaan zitten, zodat we samen kunnen werken aan een effectieve en integrale aanpak van de huidige wooncrisis.

GEEN KIND OP STRAAT is een collectief, gevormd door verontwaardigde organisaties en burgers.

Volgende organisaties onderschreven de eisen:
VZW Jong Gent in Actie, VZW De Sloep, VZW LEJO, VZW Jong, VZW Werkgroep Vluchtelingen Gent, Victoria Deluxe VZW. Samenlevingsopbouw Gent VZW, VZW Rode Lotus, Hand In Hand Gent, Dienst Outreachend Werk – Stad Gent, Huurdersbond Oost-Vlaanderen, Samenhuizen Gent, Hart boven Hard Gent, ACV Gent, CAW Oost-Vlaanderen.

Een solidaire bijdrage die rechtstreeks gaat naar kosten voor onderdak en materiële noden kan je storten op het Solidariteitsfonds – Rek.nr: BE59 3900 1258 7726.